

Før man nu sætter lus i skindpelsen, hvilket er fuldstændig urimeligt, så synes jeg, at man skulle tage de vilkår med i sine vurderinger.

Kl. 17.50

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Vi står med et ganske stort klimamæssigt problem. Regeringen vedkender sig sit ansvar og har påtaget sig at fremlægge en strategi for at leve op til sine forpligtelser og de mål, som hr. Svend Auken i sin tid som miljø- og energiminister selv forhandlede og indgik aftaler om på Danmarks vegne.

Jeg er ked af med den tale, hr. Auken har holdt her i dag, at kunne konstatere, at hr. Auken risikerer at gøre klimapolitikken og Danmarks muligheder for at gå foran i realiseringen af de mål, som regeringen vedkender sig, en stor bjørnetjeneste.

Jeg synes, det er skamfuldt, at en tidligere ansvarlig minister, der i dag er ordfører på området, fra denne talerstol kalder virkemidlerne i den aftale, han selv har indgået, for uanstændige og kalder kvotehandel for et dårligt instrument. Det er ikke hæderligt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Svend Auken for at svare og derefter er det fru Helga Moos, hr. Jørn Dohrmann og hr. Eyvind Vesselbo.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Nu har jeg hørt det flere gange. Kvotehandel skulle jeg have kaldt uanstændigt. Nej. Jeg tror, jeg var den første, der gennemførte det i noget land. Vi indførte kvoter på elproduktionen. Vi var det første land. Vi var foregangsland for det her. Jeg er tilhænger af det kvotemarked, der laves i Europa.

Det, jeg er imod, er varm luft. At lande, der skal reducere, handler med hinanden, har en samlet reduktionsforpligtelse og gør det mest effektivt, har jeg altid været tilhænger af. Det er købet af varm luft, jeg er modstander af.

Det er fuldstændig rigtigt, som hr. Søren Gade siger, at vi er nødt til at have russere med på ratifikationen, og derfor har den underminering af hele aftalen, som den omstændighed, at den største forurenere i verden, nemlig USA, ikke er med, gjort, at vi har måttet svække i øvrigt. Ud over hvad der var udsigt til sammen med amerikanerne, har vi svækket den yderligere og

bygget yderligere varm luft op i Rusland. Men der står ikke noget sted, at vi har pligt til at gøre brug af det. Det er ikke traktatstridigt at basere sin miljøpolitik på varm luft, men det er uanstændigt, for det fører ikke til nogen reduktioner.

I min tid – det tror jeg er rigtigt – faldt udslippet med 10 mio. t. Nu vil det stige med 10 mio. t. Hvordan tror man, man kan forbedre miljøet ved bare at øge og øge og øge udslippet? Det er ikke mere miljø for pengene. Det er mindre miljø for pengene. Jeg vil gå så langt som at sige: Det er intet miljø for pengene at sende en hel masse penge til Rusland. Man kunne endda sige, at i 1997 var der det perspektiv, at den daværende russiske miljøminister, Danilov-Daniljan, havde den opfattelse, at pengene skulle gå ind i en miljøfond, men den tanke er jo for længst forsvundet, også efter at man i Rusland har nedlagt miljøministeriet.

Med hensyn til hr. Ulrik Kragh og eksporten: Jeg har ikke sagt, at det var dårligt med eksport og elhandel i Norden. Jeg synes, det er dårligt, at man bare tillader, at den skal stige u hæmmet i hele perioden, uden at man sikrer sig. Der har jeg været tilhænger af et nordisk kvotemarked, hvor vi kunne købe de nordiske kvoter.

Så er jeg ude af stand til at svare på hr. Kim Andersens spørgsmål, for jeg kunne ikke distillere noget som helst fornuftigt spørgsmål. Jeg kunne destillere en masse ukvemsord, og fra en regering, der ønsker bredt samarbejde omkring klimapolitikken, er det overraskende, men jeg kunne simpelt hen ikke udfinde noget konkret spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Hvad er det, jeg hører? Er det rigtigt, at hr. Svend Auken slet ikke har nogen tillid til russerne? Det kan man da ikke sige. II-projekterne er o.k., for der har vi kontrol, men at russerne selv beslutter at sælge den CO₂-reduktion, som de har foretaget, og som de har lidt for at opnå, kan vi altså ikke have med at gøre, fordi vi ikke stoler på dem.

Vi må dog indrømme, at når de har solgt deres CO₂-reduktion, så kan de ikke bare starte deres vildt forurenende teknologi op igen. I det øjeblik de skal op over 1990-velstandsniveau, jamen så skal de selv foretage de reduktioner – eller hvad skal man sige – de skal bygge deres an-